

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. [REDACTED] P [REDACTED] sudkyňi Krajského súdu v B [REDACTED] zastúpenej JUDr. M [REDACTED] M [REDACTED] advokátkou, Advokátska kancelária, [REDACTED] B [REDACTED] na ústnom pojednávaní dňa 18. marca 2005, takto

rozhodol:

JUDr. T [REDACTED] P [REDACTED], sudkyňa Krajského súdu v B [REDACTED] nar. [REDACTED] v K [REDACTED], bytom [REDACTED] sa podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o sudcoch“)

oslobodzuj e

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 Zákona o sudcoch v znení účinnom do 31.10.2003, ktorého sa mala dopustiť tak, že

1. v konkurznej veci úpadcu [REDACTED] [REDACTED] a.s., T [REDACTED] [REDACTED], IČO: [REDACTED] vedenej na Krajskom súde v B [REDACTED] pod č. k. 7 K 75/02 uznesením zo dňa 11.12.2002 č. k. 7 K 75/02, ktorým súd vyhlásil konkurz na majetok úpadcu ustanovila do konkurzného konania bez žiadosti o pridelenie osobitných správcov konkurznej podstaty:
JUDr. M [REDACTED] V [REDACTED] B [REDACTED] pre odbor správy majetku a prevádzkovania podniku po vyhlásení konkurzu

Ing. J. G. P. pre odbor inventarizácie a oceňovania majetku
 JUDr. I. N., B. pre odbor speňažovania majetku a vymáhania pohľadávok,
 pričom z odôvodnenia predmetného uznesenia vyplýva, že súd ustanovil osobitných správcov konkurznej podstaty po zvážení návrhov veriteľov a.s., T. a.s. L. M. a a.s. B. a na základe návrhu a.s. B. ako najväčšieho veriteľa,

2. v konkurznej veci úpadcu – a.s., B. IČO: vedenej na Krajskom súde v B. pod č. k. 7 K 25/01 uznesením zo dňa 14.4.2003 č. k. 7 K 25/01, ktorým súd vyhlásil konkurz na majetok úpadcu ustanovila do konkurzného konania bez žiadosti o pridelenie správcov osobitných správcov konkurznej podstaty:
 Ing. R. S. B. pre prevádzkovanie podniku, speňažovanie konkurznej podstaty
 Mgr. K. K. advokáta, B. pre prípravu prieskumného pojednávania, vymáhania pohľadávok, riešenia prípadných odporovateľných právnych úkonov úpadcu,

pričom osobitní správcovia konkurznej podstaty boli súdom ustanovení do konkurzných konaní v rozpore s ustanovením § 8 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov a § 11 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Zákona o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, ako aj bez žiadosti v zmysle Opatrenia č. 9 predsedníčky Krajského súdu v B. z 11.10.2001 a teda sudkyňa zavinene porušila a nespĺnila povinnosti sudcu, ktoré jej ukladajú citované ustanovenia a zároveň svojím správaním vzbudila oprávnenú pochybnosť o jej svedomitosti, nestrannosti pri rozhodovaní a o nezaujatosti voči účastníkom konania,

pretože

tieto skutky nie sú závažným disciplinárnym previnením, ani disciplinárnym previnením.

Podľa § 129 ods. 5 Zákona o sudcoch o náhrade trov konania rozhodne disciplinárny senát samostatným rozhodnutím.

O d ô v o d n e n i e :

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal dňa 4.6.2004 na disciplinárny súd návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudkyňi Krajského súdu v B [REDAKOVANÉ] JUDr. T [REDAKOVANÉ] P [REDAKOVANÉ] za závažné disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 Zákona o sudcoch, ktorého sa mala dopustiť skutkami uvedenými vo výroku tohto rozhodnutia. Podľa tvrdenia navrhovateľa, osobitní správcovia konkurzných podstát boli súdom ustanovení v rozpore s ustanovením § 8 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov a § 11 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Zákona o konkurze a vyrovnaní, ako aj bez žiadosti v zmysle Opatrenia č. 9 predsedníčky Krajského súdu v B [REDAKOVANÉ] z 11.10.2001. Sudkyňa teda zavinene porušila a nesplnila povinnosti sudcu, ktoré jej ukladajú citované ustanovenia a zároveň svojím správaním vzbudila oprávnenú pochybnosť o jej svedomitosti, nestrannosti pri rozhodovaní a o nezaujatosti voči účastníkom konania. Za to jej navrhol uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 3 písm. b/ Zákona o sudcoch, a to preloženie na súd nižšieho stupňa.

Sudkyňa JUDr. T [REDAKOVANÉ] P [REDAKOVANÉ] vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu uviedla, že vo všetkých jej pridelených veciach konala v zmysle ustanovení platných zákonov, v uvedených prípadoch postupovala v zmysle zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v platnom znení (ďalej len „ZKV“) s dôrazom na dohliadacu činnosť súdu a opatrenia, ktoré uskutočnila boli v súlade s § 1 ods. 1 ZKV, v snahe zabezpečiť účel a cieľ citovaného zákona. K spôsobu ustanovovania správcov konkurzných podstát uviedla, že podľa § 8 ods. 1 ZKV správca podstaty sa zásadne vyberá zo zoznamu správcov, ktorý vedie súd príslušný na konanie. Do zoznamu správcov možno zapísať len bezúhonnú fyzickú osobu, ktorá je plne spôsobilá na právne úkony, má primeranú odbornú spôsobilosť a so zápisom súhlasí. Výnimočne môže súd ustanoviť za správcu aj osobu, do zoznamu správcov nezapísanú, ak spĺňa podmienky pre zapísanie do tohto zoznamu. Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona, ak to vyžaduje rozsah správy, môže súd ustanoviť na pomoc správcovi osobitného správcu pre určitý odbor správy. Z uvedeného je jednoznačne preukázané, že v danom prípade neporušila žiadne ustanovenie ZKV, nakoľko zákon spôsob výberu – poradie správcu neupravuje. Spôsob výberu osobitného správcu konkurznej podstaty určuje § 9 ods. 1 ZKV v súvislosti s ustanovením § 11 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 389/2001 Z. z. Osobitného správcu alebo jeho zástupcu sudca vyberie z osôb, ktoré sú zapísané do zoznamu podľa § 2 písm. b/ podľa poradia ich zápisu do zoznamu a s prihliadnutím na ich odbornosť. Poradie oznámi sudcovi predseda konkurzného a vyrovnávacieho súdu. Citácia predmetného ustanovenia poukazuje na možnosť výberu z osôb zapísaných do

zoznamu správcov konkurznej podstaty vedenom na Krajskom súde v B [REDAKOVANÉ]. Predmetné ustanovenie § 11 ods. 3 citovanej vyhlášky umožňuje výber osobitného správcu s prihliadnutím na jeho odbornosť. Ohľadom aplikácie ustanovenia § 11 ods. 1 až 4 Vyhlášky MS SR č. 493/1991 Zb. v platnom znení neexistuje jednotná metodika, o čom svedčí aj odlišná prax na konkurzných súdoch. Ustálil sa právny názor, že osobitní správcovia v konaniach boli ustanovení do funkcie najmä s prihliadnutím na ich odbornosť, alebo na návrh najväčších veriteľov, pričom schôdza veriteľov má dispozičné právo v ktoromkoľvek štádiu konkurzného konania vymeniť správcu, ako aj osobitného správcu. Ďalej tiež uviedla, že podľa ustanovenia § 71 písm. c/ ZKV ministerstvo spravodlivosti má vydať všeobecne záväzný právny predpis, v ktorom určí podrobnosti o zoznamoch správcov, o predbežných správcoch, osobitných správcoch. Metodický predpis doteraz vydaný nebol, preto sudcovia zjednocovali aplikačnú prax a výsledkom je postup, ktorý zvolila aj v prípadoch, ktoré sú predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania. Dôsledkom nejasného textu vykonávacieho predpisu, konkrétne § 11 ods. 1, 2, 3 Vyhlášky MS SR č. 493/1991 Zb. sa vytvorila nejednotná prax na súdoch vybavujúcich konkurznú agendu. V tejto súvislosti poukázala aj na podanie poslancov Národnej rady SR na Ústavný súd SR zo dňa 6.11.2001 o vyslovenie protiústavnosti niektorých ustanovení tejto vyhlášky. V tejto časti predmetná vyhláška (podzákonná norma) prekračuje rámec zákona, je aj proti jeho duchu a zneniu novely zákona (§ 8 až 11 ZKV), ktorý je orientovaný ako výrazne proveriteľský zákon. Vyhláška MS SR č. 493/1991 Zb. je v tejto časti vydaná nad rámec zmocňujúceho ustanovenia § 71 ZKV. Opatrenie č. 9 predsedníčky Krajského súdu v B [REDAKOVANÉ] zo dňa 11.10.2001, Spr. 3877/2000 neupravuje konkrétne postup pri ustanovovaní osobitných správcov v nadväznosti na ustanovenie § 11 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 389/2001 Z. z., ktorý dáva sudcovi možnosť výberu osobitných správcov s prihliadnutím na ich odbornosť (nie špecializáciu). Pri ustanovovaní osobitných správcov prihliadala sudkyňa tak na návrh najväčších veriteľov v konaní, ako aj na ich odbornosť, skúsenosti dosiahnuté pri aplikácii konkurzného zákona, ako aj na rozsah správy majetku úpadcu.

V ďalšom sudkyňa poukázala na to, že osobitných správcov ustanovila rozhodnutím – uznesením súdu. V prípade, že by veritelia nesúhlasili s takýmto postupom, mali právo požiadať súd o zvolanie schôdzy veriteľov a využiť zákonné ustanovenia výmeny osoby správcu, osobitného správcu. Ustanovenie osobitných správcov do vyššie uvedených konkurzných konaní je podľa názoru sudkyne výsledok rozhodovacej činnosti súdu. Skutočnosť, že sa minister nestotožnil s právnym názorom súdu o spôsobe ustanovenia osobitného správcu, nemôže viesť k záveru o zjavnej nedôvodnosti, arbitrárnosti, názoru alebo svojvôli súdu (sudcu) a nezakladá ani oprávnenie ministra nahradiť právny názor súdu vlastným názorom. V prípade [REDAKOVANÉ] boli osobitní správcovia

ustanovení na návrh najväčšieho veriteľa v uznesení o vyhlásení konkurzu dňa 11.12.2002. Uznesenie nebolo napadnuté odvolaním. Skutočnosť, že v súčasnej dobe je speňažený celý majetok úpadcu, bola zachovaná plná zamestnanosť vo výrobe (5 100 zamestnancov) a konkurzné konanie je vo fáze prípravy konečnej správy dokladuje, že bol naplnený cieľ konkurzného konania, t.j. dosiahnutie pomerného uspokojenia veriteľov (§ 2 ods. 2 ZKV). V prípade [REDAKOVANÉ] bolo nutné ustanoviť osobitných správcov z dôvodu rozsahu majetku, ako ja z dôvodu neochoty úpadcu poskytnúť potrebnú súčinnosť predbežnému správcovi. V konaní bolo tiež potrebné preskúmať možnosť odporovateľných právnych úkonov, nakoľko úpadca sa snažil ešte pred vyhlásením konkurzu zmenšiť svoj majetok prevodom na dcérske spoločnosti. Osobitní správcovia boli ustanovení uznesením o vyhlásení konkurzu dňa 14.4.2003, voči ktorému bolo zo strany úpadcu podané odvolanie. NS SR uznesenie o vyhlásení konkurzu potvrdil. V tomto konaní nepreběhlo prieskumné pojednávanie, ani schôdza veriteľov a žiadny majetok sa v čase, keď bola v tomto konaní zákonnou sudkyňou, nepredával. V ani jednom z uvedených prípadov z jej strany nedošlo pri aplikácii zákonného predpisu k svojvôli, nakoľko sa pri svojej rozhodovacej činnosti vo veci ustanovenia osobitných správcov neodchýlila od znenia príslušných ustanovení zákonného predpisu. Toto stanovisko potvrdzuje Uznesenie Ústavného súdu SR, č. k. I. US 215/03-7 zo dňa 3.12.2003, podľa ktorého „o svojvôli pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam. Podľa ustanovení ZKV a podporne Občianskeho súdneho poriadku, právomoc rozhodnúť o zákonnosti, či nezákonnosti rozhodnutia súdu má výlučne nadriadený súd. Napokon poukázala sudkyňa i na § 12 ods. 2 zákona č. 80/1992 Zb. o štátnej správe súdov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého MS SR sleduje a hodnotí postup okresných a krajských súdov iba z hľadiska dodržiavania zásad dôstojnosti súdneho konania a sudcovskej etiky, plynulosti súdneho konania. Ak pri plnení svojich úloh ministerstvo získa poznatky o nejednotnosti súdneho rozhodovania, dáva najvyššiemu súdu podnety na zaujatie stanoviska k jednotnému výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov. Vzhľadom na uvedené sa sudkyňa domnieva, že pri kontrole na konkurznom oddelení KS v B [REDAKOVANÉ] príslušné ministerstvo prekročilo rozsah oprávnenia. Podotkla pritom, že kontrola bola uskutočnená prvýkrát od nadobudnutia účinnosti ZKV, preto ani nebol z jeho strany podaný podnet na zaujatie stanoviska k jednotnému výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov. Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhla, aby ju disciplinárny súd spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 129 ods. 4 Zákona o sudcoch oslobodil, pretože svojím konaním nenaplnila znaky zavineného neplnenia alebo porušenia povinností sudcu. Uviedla tiež, že za viac ako 20 rokov svojej rozhodovacej činnosti jej nebolo uložené, ani navrhnuté žiadne disciplinárne opatrenie, ani vytknutý žiadny výraznejší nedostatok.

Disciplinárny súd po prejednaní vecí na ústnych pojednávaniach, na ktorých vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, sudkyne JUDr. T. [REDAKOVANÉ], P. [REDAKOVANÉ], jej obhajkyne, svedkov JUDr. V. [REDAKOVANÉ], Š. [REDAKOVANÉ], JUDr. D. [REDAKOVANÉ], K. [REDAKOVANÉ] a listinami pripojenými k návrhu – spisom Krajského súdu v B. [REDAKOVANÉ] sp. zn. 7 K 75/02 a s ním spojeným spisom sp. zn. 9 K 78/02, spisom Krajského súdu v B. [REDAKOVANÉ] sp. zn. 7 K 25/01, spisom Krajského súdu v B. [REDAKOVANÉ] pod Spr. 3621/2001, uznesením Krajského súdu v B. [REDAKOVANÉ] sp. zn. 7 K 75/02 zo dňa 11.12.2002 na č. l. 4 až 7, uznesením KS v B. [REDAKOVANÉ] sp. zn. 7 K 25/01 zo dňa 14.4.2003 na č. l. 8 až 11, Opatrením č. 9 predsedníčky Krajského súdu v B. [REDAKOVANÉ] zo dňa 11.10.2001 pod Spr. 3877/2000 na č. l. 12, vyjadrením sudkyne zo dňa 23.6.2004 na č. l. 14 až 17, zneužitými konkurzmi zo dňa 4.6.2004 a výpismi z obchodného registra na č. l. 32, Protokolom o výsledku kontroly vykonanej na KS v B. [REDAKOVANÉ] v dňoch od 3.3.2004 do 30.4.2004, listom ministra spravodlivosti SR adresovanom predsedovi KS v B. [REDAKOVANÉ] zo dňa 17.5.2004 a doručenkou o jeho prevzatí zo dňa 18.5.2004 na č. l. 43 až 78, Dodatkom č. 13 k Rozvrhu práce KS v B. [REDAKOVANÉ] na rok 2001 účinným od 15.6.2001 pod Spr. 3877/2000 na č. l. 84 až 88, Opatrením č. 9 predsedníčky KS v B. [REDAKOVANÉ] zo dňa 11.10.2001 pod Spr. 3829/2001 na č. l. 89 až 93, osobným spisom SKP JUDr. M. [REDAKOVANÉ] V. [REDAKOVANÉ] na č. l. 94 až 102, osobným spisom SKP JUDr. L. [REDAKOVANÉ] N. [REDAKOVANÉ] na č. l. 103 až 115, osobným spisom SKP Ing. J. [REDAKOVANÉ] G. [REDAKOVANÉ] na č. l. 116 až 129, osobným spisom SKP Ing. R. [REDAKOVANÉ] S. [REDAKOVANÉ] na č. l. 130 až 149, osobným spisom SKP Mgr. K. [REDAKOVANÉ] K. [REDAKOVANÉ] na č. l. 150 až 161, vyjadrením sudkyne zo dňa 28.10.2004 na č. l. 162 až 164, trestným oznámením MS SR na č. l. 167 až 169, upovedomením Prezídia PZ SR na č. l. 170 až 172, uznesením KS v B. [REDAKOVANÉ] B. [REDAKOVANÉ] na č. l. 173 až 177, uznesením KS v B. [REDAKOVANÉ] B. [REDAKOVANÉ] na č. l. 178-179, uznesením KS v B. [REDAKOVANÉ] B. [REDAKOVANÉ] na č. l. 180, opatrením KS v B. [REDAKOVANÉ] B. [REDAKOVANÉ] na č. l. 181-182, Obchodným vestníkom 20/2003 str. 179 Konkurzy a vyrovnania na č. l. 183, vyjadrením navrhovateľa MS SR na č. l. 211 až 219, prílohou č. 1 k vyjadreniu navrhovateľa na č. l. 220, prílohou č. 2 k vyjadreniu navrhovateľa na č. l. 221, vyjadrením JUDr. D. [REDAKOVANÉ], K. [REDAKOVANÉ], podpredsedníčky KS v B. [REDAKOVANÉ] na č. l. 222 až 224, vyjadrením sudkyne, oznámením zmeny údajov v zozname konkurzných správcov, písomným stanoviskom predsedu KS v B. [REDAKOVANÉ] zo dňa 25.3.2004, oznámením zmeny údajov pre zoznam konkurzných správcov tak ako boli doručované sudcom vybavujúcim agendu „K“ a „Kv“, Opatrením č. 9 predsedníčky KS v B. [REDAKOVANÉ] zo dňa 11.10.2001 pod Spr. 3877/2000, informáciou JUDr. J. [REDAKOVANÉ] S. [REDAKOVANÉ] – člena Súdnej rady zo dňa 24.6.2004, článkom JUDr. M. [REDAKOVANÉ] Ď. [REDAKOVANÉ] v Justičnej revue č. 5/2002, ročník 54, podaním poslancov NR SR zo dňa 6.11.2001 na ÚS SR, zoznamom správcov, ktorý prevzala JUDr. T. [REDAKOVANÉ], P. [REDAKOVANÉ] – písomnosti nachádzajúce sa na č. l. 231, informáciou Prezídia PZ SR na č. l. 233, prílohami ku spisu 2 Ds 14/04, a to žiadosti o pridelenie SKP za roky 2001, 2002, 2003 a ku dňu 7.9.2004, zoznam SKP skupiny A a B, pomocný zoznam A, B označený ako I., zoznam SKP skupina „B“ označený ako

II., zoznam SKP označený ako III. a oznámenie o zmenách v zozname správcov označený ako IV. dospel k záveru, že označené skutky nie sú závažným disciplinárnym previnením, ani disciplinárnym previnením.

Podľa § 30 ods. 2, písm. b/, d/ a e/ Zákona o sudcoch, v znení účinnom do 31.10.2003, v záujme záruky nezávislosti a nestrannosti výkonu sudcovskej funkcie je sudca povinný najmä odmietnuť akýkoľvek zásah, nátlak, vplyv alebo žiadosť, ktorých cieľom by mohlo byť ohrozenie nezávislosti súdnictva, vystupovať nezaujato, dbať svojím správaním na to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná.

Podľa § 30 ods. 4 citovaného zákona, sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito.

Podľa § 116 ods. 1 citovaného zákona, disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu, správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti sudcu, o svedomitosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní, o nezaujatosti sudcu voči účastníkom konania a o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných prietrahov.

Podľa § 116 ods. 2 citovaného zákona, závažným disciplinárnym previnením je vedomé porušenie povinnosti sudcu rozhodovať nestranne a nezaujato. Konanie uvedené v odseku 1 je závažným disciplinárnym previnením, ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné prítážujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená.

Podľa § 129 ods. 4 citovaného zákona, ak disciplinárny senát dôjde k záveru, že sa sudca disciplinárneho previnenia alebo priestupku nedopustil alebo že mu nemožno disciplinárne previnenie alebo priestupok preukázať, sudcu oslobodí.

Z vykonaného dokazovania disciplinárny súd zistil a mal preukázané, že sudkyňa JUDr. T. P. v konkurznej veci vedenej na Krajskom súde v B. pod sp. zn. 7 K 75/02 (vo veci úpadcu a.s. T. uznesením č. k. 7 K 75/02-315 zo dňa 11.12.2002 vyhlásila konkurz na majetok úpadcu a okrem správcu konkurznej podstaty ustanovila tiež osobitných správcov konkurznej podstaty, a to JUDr. M. V. pre odbor správy majetku a prevádzkovania podniku po vyhlásení konkurzu, Ing. J. G. pre odbor inventarizácie a oceňovania majetku a JUDr. Ľ. N. pre odbor speňažovania majetku a vymáhania pohľadávok. Uznesenie okrem iného odôvodnila i tým, že aby sa súd vyhol možnosti výmeny osobitných

správcoŸ podľa § 10 a 20a ZKV a nezvyšoval náklady veriteľov, za osobitných správcoŸ ustanovil v súlade s § 9 ods. 1 ZKV JUDr. M. [redacted] V. [redacted] Ing. J. [redacted] G. [redacted] a JUDr. L. [redacted] N. [redacted] na základe návrhu S. [redacted] s. [redacted] a.s. B. [redacted] ako najväčšieho veriteľa. Citované uznesenie nebolo napadnuté odvolaním a nadobudlo právoplatnosť.

Ďalej disciplinárny súd zistil a mal tiež preukázané, že sudkyňa v konkurznej veci vedenej na Krajskom súde v B. [redacted] pod sp. zn. 7 K 25/01 (vo veci úpadcu [redacted] – [redacted] a.s. B. [redacted]) uznesením č. k. 7 K 25/01 zo dňa 14.4.2003 vyhlásila konkurz na majetok úpadcu a okrem správcu konkurznej podstaty ustanovila tiež osobitných správcoŸ konkurznej podstaty, a to Ing. R. [redacted] S. [redacted] pre prevádzkovanie podniku, speňažovanie konkurznej podstaty a Mgr. K. [redacted] K. [redacted] pre prípravu prieskumného pojednávania, vymáhania pohľadávok, riešenia prípadných odporovateľných právnych úkonov úpadcu. Z odôvodnenia uznesenia vyplynulo, že súd dospel k záveru, že na dosiahnutie objektívnosti, udržania výroby, zamestnanosti a prevádzkyschopnosti podniku a s cieľom dosiahnuť čo najvyšší finančný výt'azok z konkurznej podstaty pre uspokojenie konkurzných veriteľov je potrebné ustanoviť osobitných správcoŸ. Za osobitných správcoŸ súd ustanovil Ing. R. [redacted] S. [redacted] a Mgr. K. [redacted] K. [redacted] v súlade s § 9 ods. 1 ZKV. Citované uznesenie napadol úpadca odvolaním, o ktorom odvolací súd rozhodol tak, že uznesenie č. k. 7 K 25/01 zo dňa 14.4.2003 potvrdil a teda nadobudlo právoplatnosť.

Zástupca navrhovateľa trval na prednesenom písomnom návrhu zo dňa 3.6.2004 a navrhol rozhodnúť v zmysle petitu návrhu. Poukázal na tú skutočnosť, že vedenie zoznamov správcoŸ konkurzných podstát, ako aj osobitných správcoŸ konkurzných podstát a ich pridelovanie do jednotlivých konkurzných konaní na vyžiadanie sudcoŸ, patrí v zmysle platného právneho poriadku, výlučne do kompetencie predsedu súdu. Ten v zmysle § 11 vyhlášky oznámi konajúcejmu sudcovi meno v poradí nasledujúceho správcu. Nie je v kompetencii sudcu v zmysle platných právnych predpisov riešiť spôsob výberu a pridelovania osobitného správcu do konania, a to ani v takom prípade, ak by zoznamy správcoŸ konkurzných podstát, ako aj zoznamy osobitných správcoŸ konkurzných podstát mali akékoľvek vady alebo neúplnosti. Disciplinárne obvinená sudkyňa však vstúpila do kompetencie predsedu súdu a sama sa rozhodla prideliť si do jednotlivých konaní vopred určených osobitných správcoŸ. Podotkol tiež, že nie je žiadna pochybnosť v tomto disciplinárnom konaní, že Opatrenie č. 9 predsedníčky súdu zo dňa 11.10.2001 je platné tak, ako bolo vydané. V texte Opatrenia č. 9 sa jasne uvádza, že je vydané na realizáciu § 11 vyhlášky v jej platnom znení – celého § 11, teda aj jeho ods. 3, ktorý sa týka výberu osobitného správcu. Okrem toho vzor tlačiva žiadosti o pridelenie správcu, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou Opatrenia č. 9,

ako to vyplýva z jeho textu, celkom jasne obsahuje aj kolónku pre vyžiadanie si osobitného správcu. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, nemôže byť žiadna pochybnosť, že Opatrenie č. 9 sa vzťahuje aj na výber osobitného správcu. Disciplinárne obvinená sudkyňa však toto opatrenie v uvedených konkrétnych prípadoch vôbec nerešpektovala. Dôkazy predložené sudkyňou v disciplinárnom konaní považoval zástupca navrhovateľa za právne irelevantné.

Sudkyňa sa na ústnych pojednávaniach vyjadrila, že návrh ministra spravodlivosti SR na začatie disciplinárneho konania považuje za zasahovanie do jej rozhodovacej činnosti, pretože konala v súlade so zákonnými a príslušnými právnymi predpismi a osobitných správcov ustanovila uzneseniami o vyhlásení konkurzu, ktoré nadobudli právoplatnosť. Uviedla tiež, že osobitného správcu prvýkrát ustanovovala až v roku 2002 a nemohla postupovať ani podľa Opatrenia č. 9 predsedníčky KS v B [redacted] z 11.10.2001, pretože neexistoval zoznam podľa poradia a odbornosti u osobitných správcov. Napokon však dodala, že názory sudcov na problematiku ustanovovania osobitných správcov boli rôzne a niektorými rozhodnutiami iných konkurzných sudcov, ktoré predložila do spisu, preukazovala, že i sudcovia na iných súdoch ustanovovali osobitných správcov mimo poradia, aj zo zoznamu A.

Svedkyňa JUDr. V [redacted] Š [redacted] sudkyňa Krajského súdu v B [redacted] vo svojej výpovedi uviedla, že sa zúčastňovala porád konkurzných sudcov, aj keď túto agendu nevybavovala, pričom sa na nich rozoberala problematika ustanovovania osobitných správcov a záver bol taký, že osobitných správcov si vyberajú sudcovia podľa odbornosti. Ďalej tiež uviedla, že sudcovia na poradách namietali najmä to, že nebol zoznam osobitných správcov, z ktorých by sa títo osobitní správcovia mohli vyberať. Svedkyňa si pamätala, že záver ujednotenia postupu ustanovovania týchto správcov bol taký, že to bolo ponechané na rozhodnutí sudcu vo vzťahu k ustanoveniu osobitného správcu a jeho odbornosti. Svedkyňa však nemala vedomosti o tom, či bol potom následne, na základe záverov z porád, vydaný písomný príkaz na zrušenie opatrenia alebo na spôsob, akým majú sudcovia postupovať.

Svedkyňa JUDr. D [redacted] K [redacted] v inkriminovanom období podpredsedníčka KS v B [redacted] pre obchodný úsek, na ústnom pojednávaní objasnila spôsob ustanovovania správcov do konkrétnych konkurzných vecí všeobecne, poukázala pritom na Opatrenie č. 9 predsedníčky KS v B [redacted] z 11.10.2001, ktoré bolo vydané na realizáciu § 11 a § 11c ods. 4 Vyhlášky MS SR č. 493/1991 Zb. Toto opatrenie bolo, podľa jej vyjadrenia, súčasťou rozvrhu práce a bolo záväzné pre sudcov. Svedkyňa tiež uviedla, že pred účinnosťou Vyhlášky MS SR č. 493/1991 Zb. bol vedený len jeden zoznam, do ktorého sa zapisovali všetci žiadatelia. Zásadná zmena nastala po novele tejto vyhlášky, odkedy sa viedli dva zoznamy, a to zoznam A, do ktorého sa zapisovali advokáti

a bývalí komerční právníci a zoznam B, kde sa zapisovali iné osoby. Predbežní správcovia a SKP sa ustanovovali zo zoznamu A a osobitní správcovia zo zoznamu B. Ešte bol vedený i tzv. pomocný zoznam, ktorý neobsahoval odbornosti, bol to interný zoznam pre vedúcu kancelárie, ktorá si do neho značila určité poznámky. Podľa jej vedomostí, sudcovia mali kompletný zoznam správcov, ktorý dostávali v písomnej forme, zostavovaný pred účinnosťou vyhlášky. V týchto zoznamoch sa potom odrážali aj zmeny zapísaných údajov, napr. zmena bydliska, sídla a pod. Svedkyňa sa ďalej vyjadrila, že po prijatí Vyhlášky MS SR č. 389/2001 Z. z. nebola v zozname pri každom správcovi uvedená odbornosť, pretože sa preberali aj správcovia z predchádzajúceho zoznamu pred účinnosťou tejto vyhlášky, kde sa ich odbornosť neuvádzala. Výslovne tiež uviedla, že nebol vedený osobitný zoznam podľa poradia a odbornosti, napr. pre poľnohospodárstvo, ekonomiku a pod. Ku pracovným poradám ňou zvolávaným sa vyjadrila len toľko, že sa nedohodli so sudcami na jednotnom alebo konkrétnom postupe pri ustanovovaní osobitných správcov a sudcovia ani nevzniesli takú požiadavku, keďže im bolo známe Opatrenie č. 9 a žiadosti o pridelenie správcov.

Zástupca navrhovateľa vo svojom záverečnom prednese mal za to, že v daných prípadoch sudkyňa ustanovila za osobitných správcov konkurznej podstaty advokátov zapísaných do zoznamu správcov podľa § 2 písm. a/ citovanej vyhlášky, konkrétne Mgr. K. K. č. 630, JUDr. M. V. č. 382 a JUDr. I. N. č. 631, keď v zmysle § 11 ods. 3 citovanej vyhlášky osobitného správcu alebo jeho zástupcu sudca vyberie z osôb, ktoré sú zapísané do zoznamu podľa § 2 písm. b/ citovanej vyhlášky. Okrem uvedeného, sudkyňa všetkých piatich osobitných správcov ustanovila bez predloženia žiadosti o pridelenie správcu na sekretariáte podpredsedníčky súdu pre obchodný úsek, tak ako jej to ukladalo Opatrenie č. 9 predsedníčky KS v B. Takýmto konaním sudkyňa postupovala aj v rozpore s druhou časťou ustanovenia § 11 ods. 3 citovanej vyhlášky, keď osobitní správcovia neboli do konaní vybratí a ustanovení podľa poradia ich zápisu do zoznamu a s prihliadnutím na ich odbornosť. Toto poradie v zmysle uvedeného ustanovenia citovanej vyhlášky oznámi sudcovi predseda konkurzného a vyrovnacieho súdu. Uviedol tiež, že v predmetných konkurzných konaniach sudkyňa zasiahla svojvoľne a v rozpore s právnym poriadkom do kompetencie predsedu súdu a sama sa rozhodla určiť a tým uprednostniť konkrétnych osobitných správcov vedomá si, že ich tak vyberie mimo poradia. Ak sudkyňa tvrdí, že tak urobila so súhlasom a s vedomím predsedníčky súdu, podotkol, že v spisoch žiadny dôkaz o takomto súhlase predsedníčky nie je. Vzhľadom na skutočnosť, že osobitných správcov sudkyňa ustanovila bez žiadostí o pridelenie osobitného správcu, ktoré mala predložiť pre výber správcu na sekretariáte predsedníčky súdu, predsedníčka nemohla mať žiadnu vedomosť, že sa menovaní osobitní správcovia ustanovujú do týchto konaní. O tejto skutočnosti

teda predsedníčka súdu nielenže nemala vedomosť, ale nemohla na ňu dať ani žiaden súhlas. Disciplinárne pochybenie sudkyne, keď nedodrжала postup pri ustanovovaní osobitných správcov podľa Opatrenia č. 9, je podľa vyjadrenia zástupcu navrhovateľa, zároveň hrubým porušením pracovnej disciplíny, presne ako to vyplýva z bodu 18. všeobecných zásad Rozvrhu práce na rok 2001. Zo všeobecných zásad rozvrhu práce platných pre obchodný úsek krajského súdu, z uvedeného bodu 18. vyplýva, že „vedomé porušenie zásad stanovených v tomto rozvrhu práce či zo strany sudcov alebo zo strany administratívy sa bude považovať za porušenie pracovnej disciplíny obzvlášť hrubým spôsobom“. Zástupca navrhovateľa ďalej vo svojom záverečnom prednese uviedol, že nespochybniteľnou skutočnosťou však je, že JUDr. P. [REDAKOVANÉ] v konkurznej veci úpadcu [REDAKOVANÉ] a.s., T. [REDAKOVANÉ] ustanovila netransparentne a v rozpore s už vyššie uvedenými právnymi predpismi, ako aj nerešpektovaním Opatrenia č. 9 predsedníčky súdu, osobitného správcu JUDr. M. [REDAKOVANÉ] V. [REDAKOVANÉ] ktorý je v obchodno-podnikateľskom vzťahu s jej rodinnými príslušníkmi a to konkrétne s jej manželom JUDr. I. [REDAKOVANÉ] P. [REDAKOVANÉ] a jeho bratom – švagrom sudkyne, Ing. T. [REDAKOVANÉ] P. [REDAKOVANÉ]. Na obdobné nespochybniteľné skutočnosti poukázal aj v druhom prípade, ktorý je predmetom disciplinárneho konania – prípad úpadcu [REDAKOVANÉ] - [REDAKOVANÉ] a.s. B. [REDAKOVANÉ] kde boli rovnako netransparentne, v rozpore s právnymi predpismi, ako aj nerešpektovaním Opatrenia č. 9 za osobitných správcov konkurznej podstaty ustanovení Ing. R. [REDAKOVANÉ] S. [REDAKOVANÉ] a Mgr. K. [REDAKOVANÉ] K. [REDAKOVANÉ]. Okrem toho, v oboch konkurzných veciach, ktoré sú predmetom disciplinárneho konania prebieha trestné konanie v zmysle § 160 ods. 1 Trestného poriadku. Disciplinárne obvinená sudkyňa teda svojím postupom pri ustanovení osobitných správcov konkurznej podstaty konala v rozpore s ustanovením § 8 ods. 1 v spojení s § 71 ZKV, v rozpore s § 11 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia ZKV, ako aj v rozpore s Opatrením č. 9 predsedníčky KS v B. [REDAKOVANÉ] z 11.10.2001 a zavinene tak porušila a nesplnila povinnosti sudcu, ktoré jej ukladajú citované ustanovenia a zároveň svojím správaním vzbudila oprávnenú pochybnosť o jej svedomitosti, nestrannosti pri rozhodovaní a o nezaujatosti voči účastníkom konania. Zároveň svojím konaním v oboch konkurzných veciach zavinene porušila základné povinnosti sudcu, ako jej to vyplýva z § 30 ods. 1 písm. b/ Zákona o sudcoch, ktorý ukladá sudcovi povinnosť, v záujme nezávislosti a nestrannosti výkonu sudcovskej funkcie odmietnuť akýkoľvek zásah, nátlak, vplyv alebo žiadosť, ktorých cieľom by mohlo byť ohrozenie nezávislosti súdnictva. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, na závažnosť disciplinárnych previnení sudkyne, spôsob jej konania, mieru, povahu a opakovanie porušených povinností, v návrhu ministrom spravodlivosti požadované disciplinárne opatrenie sa pohybuje na dolnej hranici sadzby disciplinárnych opatrení za závažné disciplinárne previnenia, navrhol disciplinárnemu senátu, aby pri svojom rozhodovaní prihliadol aj na túto skutočnosť.

Obhajkyňa sudkyne vo svojom záverečnom prednese podrobne rozobrala vykonané dokazovanie, poukázala na objektívnu a subjektívnu stránku a mala za to, že sudkyňa neporušila zákon. Výpoveď svedkyne JUDr. D. K. navrhla vyhodnotiť ako nepoužiteľnú, pretože táto svedkyňa bola v tom období na stáži na ministerstve spravodlivosti SR a nemala priame poznatky o ustanovovaní osobitných správcov. Poukázala tiež na vyjadrenie navrhovateľa o nejakom prepojení, ako aj na záver, že sudkyňa v súvislosti s tým nedala súhlas na pozbavenie mlčanlivosti, že v tejto veci je to irelevantné a samotný súhlas, ktorý nedala, nemožno v nijakom prípade hodnotiť v jej neprospech, pretože je to zákonné a ústavné právo jej osoby. Navrhla preto, aby disciplinárny súd sudkyňu spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil.

Sudkyňa vo svojom záverečnom prednese poukázala na Vyhlášku MS SR č. 389/2001 Z. z., ktorá bola prijatá veľmi rýchlo, bez predchádzajúcej diskusie s odbornou verejnosťou. V priebehu 8 dní bola táto vyhláška opäť novelizovaná a to Vyhláškou MS SR č. 398/2001 Z. z. Táto skutočnosť sa podpísala aj pod jej kvalitu. Uviedla tiež, že na problémy pri aplikácii tejto vyhlášky upozorňovali sudcovia aj na pracovných poradách s JUDr. Š. aj na poradách sudcov v T. T. kde boli prítomní aj pracovníci ministerstva spravodlivosti. Na škodu veci však bolo, že na pracovné porady do T. T. posielali pracovníkov, ktorí nemali žiadne skúsenosti s konkurzným konaním. Za 10 rokov existencie konkurznej agendy ministerstvo spravodlivosti neurobilo žiadne metodické usmernenie. A teraz, keď ministerstvo spravodlivosti zistilo, že sudcovia pri aplikácii Vyhlášky MS SR č. 389/2001 Z. z. si vytvorili právny názor, ktorý je iný ako názor ministerstva, začalo sudcov obviňovať z vedomého a úmyselného porušovania zákona. Zdôraznila, že v jej prípade nebola naplnená skutková podstata činu, ktorý sa jej kladie za vinu. Vždy rozhodovala podľa najlepšieho vedomia a svedomia, nestranne a spravodlivo, bez zbytočných prietáhov. Nikdy pri ustanovovaní osobitných správcov nepostupovala svojvoľne, vždy postupovala podľa platných ustanovení ZKV, nikdy nebola ovplyvnená žiadnymi záujmovými skupinami, nikto na ňu nevyvíjal žiadny nátlak, ani neovplyvňoval jej rozhodovanie. Osobitných správcov ustanovovala v súlade s § 9 ods. 1 ZKV, a to vtedy, keď si to vyžadoval rozsah správy pre určitý odbor. V prípade akceptovala návrh najväčšieho veriteľa. Tento jej postup sa ukázal ako správny, nakoľko po vyhlásení konkurzu banky poskytli úpadcovi 50 mil. úver, nebol prepustený ani jeden pracovník z výroby, naopak, bolo prijatých 150 nových zamestnancov, úpadca začal dosahovať zisk. Konkurz bol vyhlásený 11.12.2002, už v januári 2004 bol speňažený celý majetok úpadcu, bola zachovaná plná zamestnanosť, o čom svedčia aj články v „“. V prípade ustanovenie osobitných správcov splnilo tiež svoj účel. Správca konkurznej podstaty, ale i osobitní správcovia zabránili rozpredávaniu majetku a urobili nevyhnutné úkony na

prinavrátenie už predaného majetku. O tom, že táto problematika bola náročná, svedčí i podanie poslancov NR SR na Ústavný súd SR v roku 2001, ktorý do dnešného dňa nerozhodol, ako aj rozhodovacia prax v tejto problematike na iných súdoch. Zistené nedostatky pri ustanovovaní správcov konkurznej podstaty na KS v B [REDAKOVANÉ] B [REDAKOVANÉ] jednoznačne svedčia o nedostatočnej legislatívnej úprave (teda chýbajúcom vykonávacom predpise) zo strany ministerstva spravodlivosti. Svedčia však aj o snahe všetkých sudcov na celom Slovensku rozhodovať napriek nedostatočnej legislatívnej úprave tak, aby to nebolo na úkor konkurzných veriteľov, čo je hlavným cieľom a účelom konkurzu. Navrhla preto, aby ju disciplinárny súd spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v celom rozsahu oslobodil.

Po vyhodnotení vykonaného dokazovania v predmetnej veci mal disciplinárny senát za preukázané, že sama sudkyňa ustanovila do funkcie osobitných správcov v konkrétnych uvedených konkurzných konaniach. Pritom rozhodovala ako zákonný sudca, čo nespochybnil ani navrhovateľ. Tiež nebolo sporným, že sudkyňa rozhodovala výlučne na základe svojho vlastného uváženia, pričom brala do úvahy vhodnosť a návrhy účastníkov konania/veriteľov. Rovnako sa preukázalo a nespochybňovala to ani samotná sudkyňa, že takto postupovala bez toho, aby požiadala o súčinnosť správu súdu (v zmysle Opatrenia č. 9 predsedníčky Krajského súdu v B [REDAKOVANÉ] zo dňa 1. 10. 2001).

Za takejto dôkaznej situácie disciplinárny senát skúmal súladnosť postupu sudkyne so zákonom, pričom dospel k záveru, že na zákonné rozhodnutie je nevyhnutné zisťovať v rámci riešenia prejudiciálnej otázky aj otázku súladnosti podzákonnej normy vyhlášky ministra spravodlivosti č. 493/1991 Zb. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Zákona o konkurze a vyrovnaní so samotným ZKV.

Podľa názoru disciplinárneho senátu neprichádzalo do úvahy prerušenie konania podľa § 224 ods. 5 Trestného poriadku alebo v § 109 ods. 1 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Takémuto záveru nasvedčuje konanie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – disciplinárneho súdu v disciplinárnej veci proti sudcovi Okresného súdu v Ž [REDAKOVANÉ] JUDr. J.R., vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 1Dso 1/2001, v ktorom podľa § 150 ods. 2 zákona o sudcoch s použitím § 224 ods. 5 Tr. por. prerušil disciplinárne konanie proti tomuto sudcovi a súčasne podal na Ústavný súd Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade § 151 ods. 10 v spojení s ustanovením § 118 zákona o sudcoch s článkom 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 4. marca 2002 pod sp. zn. PL. ÚS 7/02 rozhodol tak, že vyššieuvedený návrh odmietol ako podaný zjavne neoprávnenou osobou. Ústavný súd Slovenskej republiky v odôvodnení uvedeného uznesenia dospel

k právnemu názoru, že disciplinárny súd nie je všeobecným súdom, keďže vykonáva len disciplinárnu právomoc a ako taký nie je oprávnený v zmysle čl. 130 ods. 1 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky podať návrh na začatie konania pred ústavným súdom, keďže takýto procesný úkon mu neumožňuje § 125 zákona o sudcoch. Vzhľadom na takýto záver Ústavného súdu Slovenskej republiky musel disciplinárny senát zaujať právne závery v otázke súladnosti niektorých ustanovení podzákonnej normy so zákonom sám.

Kto môže byť ustanovený za správcu konkurznej podstaty upravuje ustanovenie § 8 ods. 1 ZKV. V zmysle uvedeného ustanovenia sa správca podstaty (ďalej len „správca“) zásadne vyberá zo zoznamu správcov, ktorý vedie súd príslušný na konanie (§ 66a ods. 1 ZKV). Do zoznamu správcov možno zapísať len bezúhonnú fyzickú osobu, ktorá je plne spôsobilá na právne úkony, má primeranú odbornú spôsobilosť a so zápisom súhlasí. Za správcu môže súd ustanoviť iba vo veci nepredpojatú fyzickú osobu. Osoby zapísané do zoznamu správcov môžu odmietnuť túto funkciu len v prípadoch, keď sú na to dôležité dôvody, ktoré posúdi súd. Výnimočne môže súd ustanoviť za správcu aj osobu, do zoznamu správcov nezapísanú, ak spĺňa podmienky pre zapísanie do tohto zoznamu.

Ako vyplýva z citovaného ustanovenia, výber osoby konkurzného správcu sa uskutočňuje rozhodnutím súdu, a to ustanovením za správcu (§ 167 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 66e ZKV). Kto zo sudcov príslušného súdu vydá rozhodnutie o ustanovení konkurzného správcu stanovuje rozvrh práce toho – ktorého súdu.

V danej veci mal disciplinárny senát za nesporné, že konania vo veciach, ktoré sú kladené sudkyňi za vinu, vedené na Krajskom súde v B[redacted] podľa rozvrhu práce boli zverené disciplinárne stíhanej sudkyňi, ktorá v súlade s ustanovením § 8 ods. 1 ZKV vydala rozhodnutie, ktorým ustanovila konkrétne osoby riadne zapísané do zoznamu správcov konkurznej podstaty, do funkcie osobitných správcov.

Vydanie takýchto rozhodnutí (ktoré nepochybne sú rozhodovacou činnosťou sudkyne) o ustanovení do funkcie osobitného správcu preto nemôže, samo o sebe, byť porušením ustanovení, ktorých naplnenia sa navrhovateľ dovoľáva.

Ani gramatickým ani logickým výkladom ustanovenia § 8 ods. 1 ZKV nemožno vyvodit' akékoľvek porušenie povinnosti konajúcej sudkyne, vyplývajúce z vyššie citovaného ustanovenia a teda nemožno uvažovať ani o svojevôli sudkyne v danom prípade. Práve naopak, sudkyňa jednoznačne aplikovala platný zákon a to plne v súlade s jeho účelom. Disciplinárny senát

preto ďalej skúmal možný protiprávny postup zo strany sudkyne, v časti návrhu, ktorá sa týkala údajného porušenia vyhlášky ministra spravodlivosti č. 493/1991 Zb.

Ako vyplýva z úvodného odkazu na blanketnú normu v citovanej vyhláške („Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 71 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní ustanovuje:“), vyhláška ako vykonávací predpis bola vydaná na základe ustanovenia § 71 ZKV, podľa ktorého Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky vydá všeobecne záväzný právny predpis, v ktorom **ustanoví**

- a) **výšku preddavku na úhradu odmeny predbežného správcu;**
- b) **výšku preddavky na trovy konania;**
- c) **podrobnosti o zoznamoch správcov, predbežných správcov, osobitných správcov, vyrovnacích správcov, zástupcov správcu a o ich odmene v konkurznom a vyrovnacom konaní;**
- d) **pravidlá poskytovania odmeny opatrovníka;**
- e) **rokovací poriadok pre konkurzné a vyrovnacie konanie.**

Disciplinárny senát vykladal citované ustanovenie gramatickým, logickým, teleologickým a systematickým výkladom, pričom prihliadal na zásadu ústavnej konformity a dospel k záveru, že citovaná vyhláška ministerstva spravodlivosti č. 493/1991 Zb. je vo viacerých ustanoveniach § 11 v rozpore so zákonom č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, ktorý jednoznačne vymedzuje rozhodovaciu právomoc zákonného sudcu v otázke výberu správcu konkurznej podstaty a osobitného správcu zo zoznamu správcov, a neexistujú zákonné podmienky na obmedzenie nezávislosti sudcu v prípade rozhodovania podľa zákona.

Z citovaného zmocňovacieho ustanovenia ZKV vôbec nevyplýva zmocnenie zákona na vydanie vykonávacieho predpisu, ktoré by umožňovalo vykonávacím predpisom upraviť aj samotný spôsob výberu správcov, predbežných správcov a osobitných správcov.

Ak teda vykonávací predpis v ustanovení § 11 ods. 3 vyhlášky č. 493/1991 Zb. upravil spôsob výberu osobitných správcov, v tejto časti je právna úprava vydaná jednoznačne nad rámec zmocnenia, a preto ako taká nemohla zaväzovať sudkyňu bez toho, aby ona sama takýmto postupom porušila svoje základné povinnosti sudcu a porušila pri tom zákon. Z toho dôvodu jej nerešpektovanie nemôže v žiadnom prípade zakladať disciplinárne previnenie sudkyne.

Nemožno teda súhlasiť so závermi navrhovateľa, že sudkyňa spôsobom výberu osobitných správcov porušila ustanovenie § 11 ods. 3 vyhlášky č.

493/1991 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Zákona o konkurze a vyrovnaní. (Podľa § 11 ods. 1 uvedenej vyhlášky predbežného správcu, správcu konkurznej podstaty, vyrovnacieho správcu alebo ich zástupcov sudca vyberie z osôb, ktoré sú zapísané do zoznamu podľa § 2 písm. a/, podľa poradia ich zápisu do zoznamu. Poradie oznámi sudcovi predseda konkurzného a vyrovnacieho súdu. Podľa odseku 3 osobitného správcu alebo jeho zástupcu sudca vyberie z osôb, ktoré sú zapísané do zoznamu podľa § 2 písm. b/, podľa poradia ich zápisu do zoznamu s prihliadnutím na ich odbornosť. Poradie oznámi sudcovi predseda konkurzného a vyrovnacieho súdu.)

Disciplinárny senát nakoniec skúmal, či sa sudkyňa dopustila svojim postupom porušenia Opatrenia č. 9 Krajského súdu v B[redacted] z 11. 10. 2001. Dospel pritom k jednoznačnému záveru, že disciplinárne stíhaná sudkyňa sa nemohla dopustiť disciplinárneho previnenia ani z dôvodu, že pri výbere osobitných správcov sa neriadila Opatrením č. 9 Krajského súdu v B[redacted] z 11. 10. 2001, nakoľko uvedené opatrenie bolo vydané za účelom realizácie ustanovenia § 11 ods. 3 vyhlášky č. 493/1991 Zb., ktoré disciplinárny senát vyhodnotil ako právny predpis odporujúci zákonu.

Disciplinárny senát nakoniec ustálil, že postup sudkyne JUDr. T[redacted] P[redacted] pri ustanovovaní osobitných správcov nie je možné kvalifikovať ako svojvoľné rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 116 ods. 2 písm. f/ zákona z viacerých dôvodov.

Podľa čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky „Sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a ods. 5 a zákonom“.

Citované ustanovenie ústavy je garantom nezávislosti rozhodovania sudcov. Súd je teda pri rozhodovaní viazaný len:

- ústavou,
- ústavným zákonom,
- medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a ods. 5,
- zákonom.

Medzinárodnou zmluvou v zmysle čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky je zmluva o ľudských právach a základných slobodách, ktorej je priznaná prednosť pred zákonmi SR.

Z čl. 145 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva právo i povinnosť sudcu vykladať zákony a rozhodovať podľa svojho najlepšieho presvedčenia nezávisle a nestranné (časť sľubu sudcu).

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, pri výklade čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vyplýva, že pre splnenie podmienky nezávislosti súdu je nevyhnutné aj to, aby súd mohol oprieť svoje rozhodnutie o svoj vlastný **slobodný názor** na fakty a na ich právnu stránku bez toho, aby mal akýkoľvek záväzok voči stranám a verejným orgánom.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Zákona o sudcoch je sudca pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecné záväzné predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietahov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom.

Podľa § 29a ods. 1 Zákona o sudcoch za rozhodnutie nemožno sudcu ani prísediaceho sťahovať a to ani po zániku funkcie.

Uvedenú úpravu nezávislosti a nestrannosti súdu, práv a povinností sudcu je nutné zohľadňovať v disciplinárnom konaní aj pri výklade pojmu „**svojvoľné rozhodnutie sudcu, ktoré zjavne nemá oporu v právnom poriadku, ...**“

Výklad skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia nesmie pripustiť zásah do nezávislosti a nestrannosti rozhodovacej činnosti sudcu (do výkonu súdnictva).

Z uvedených dôvodov nemožno rozhodnutia o ustanovení osobitných správcov v daných veciach považovať za svojvoľné rozhodnutie sudkyne, ktoré zjavne nemá oporu v právnom poriadku.

Disciplinárny súd bol toho názoru, že navrhovateľovi sa nepodarilo v disciplinárnom konaní preukázať naplnenie pojmových znakov závažného disciplinárneho previnenia sudkyne podľa ustanovenia § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 Zákona o sudcoch, v znení účinnom do 31.10.2003, ani jej disciplinárneho previnenia.

Na základe vykonaného dokazovania dospel disciplinárny súd k jednomyselnému záveru, že navrhovateľom označené skutky nie sú závažným disciplinárnym previnením, ani disciplinárnym previnením a preto sudkyňu JUDr. T. P. spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa ustanovenia § 129 ods. 4 Zákona o sudcoch oslobodil.

Rozhodnutie o nároku sudkyne na náhradu trov disciplinárneho konania ponechal disciplinárny súd na samostatné rozhodnutie podľa § 129 ods. 5

Zákona o sudcoch, nakoľko obhajkyňa sudkyne nepredložila súdu pri vyhlásení rozhodnutia vyúčtované trovy konania.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave dňa 18. marca 2005

JUDr. Karol KUČERA, v.r.
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Amelie

